

مقایسه اثرات حفاظتی عصاره های هیدروالکلی گیاهان چای سبز (Camellia sinensis) و سیلی مارین (Silybum marianum) در کاهش ضایعات هپاتوتوکسیک و تغییرات فاکتورهای خونی ایجاد شده توسط جنتامایسین در رت

محمد امیر گوهرشاهی^{۱*}، مژگان ولایتی باغداری^۲، پژمان مرتضوی^۳، محمد علی فرجی^۴، سوگند مشفق^۵

۱_ دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار ۲_ دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ۳_ گروه پاتولوژی دامپزشکی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی تهران واحد علوم و تحقیقات ۴_ دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار ۵_ گروه کلینیکال پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار.

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: M.Amir.Goharshahi@Gmail.com

مقدمه و هدف: هپاتوتوکسیسیته یکی از مباحث مهم در شیمی درمانی ها و مصرف مواد دارویی در علم پزشکی و دامپزشکی و برخورد این علوم با بیماری هاست. با افزایش گرایش پزشکی نوین به مصرف بیشتر مواد و داروهای گیاهی جهت کاهش عوارض و اثرات نامطلوب بسیاری از داروهای سنتتیک و شیمیایی، که به نظر اثرات سوء کمتری نیز دارند، در این تحقیق بر آن شدیم تا به مقایسه ی اثر حفاظتی دو عصاره هیدروالکلی گیاهی با نامهای سیلی مارین و چای سبز، بر علیه بروز مسمومیت کبدی حاصل از مصرف جنتامایسین که از آنتی بیوتیک های گروه آمینوگلیکوزید است، بپردازیم.

مواد و روش کار: در این مطالعه تعداد ۳۲ سر رت نژاد ویستار با وزن تقریبی ۲۲۵-۲۰۰ گرم از موسسه انیستیتوپاستور ایران خریداری شد و در ابتدا به منظور آداپتاسیون با شرایط محیط به مدت ۲ هفته در شرایط ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی و در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد با در اختیار داشتن آب و غذای استاندارد کافی نگهداری گردید، سپس به طور تصادفی به ۴ گروه ۸ تایی تقسیم شدند و مورد پژوهش قرار گرفتند. در انتها خونگیری به طور مستقیم از قلب انجام شد و جهت اندازه گیری میزان آنزیم های ALT، ALP، AST و کبدی و میزان بیلی روبین تام خون در شرایط استاندارد به آزمایشگاه ارسال گردید. علاوه بر آن از کبد رت ها نیز مقطع بافت شناسی تهیه و توسط متخصص پاتولوژی دامپزشکی اسکور دهی گردید.

نتایج و بحث: بین گروه شاهد و گروه مسموم شده با جنتامایسین، اکثر فاکتورهای خونی و نیز اسکورهای هپاتوپاتولوژی اختلاف معناداری در دو گروه داشتند و هپاتوتوکسیسیته با موفقیت القا گردید. چای سبز و سیلی مارین هر کدام به نحوی در کاهش آنزیم های کبدی و آسیب های وارده به هپاتوسیت ها ایفای نقش کرده اما نتایج به دست آمده در مورد SGOT، تغییر حاصله توسط هر دو عصاره، اختلاف سطح معناداری با گروه تیمار با جنتامایسین نداشت، هر چند پایین تر از گروه جنتامایسین بود. در رابطه با SGPT تغییر معناداری رخ نداد. در مورد بیلی روبین تام، چای سبز به طور معناداری نسبت به گروه مسموم شده با جنتامایسین و نیز گروه دریافت کننده ی جنتامایسین + سیلی مارین، باعث کاهش بیلی روبین تام گردید و در مورد آکالین فسفاتاز، چای سبز عملکرد کمتری در کاهش ALP خون از خود نشان داد و سیلی مارین هر چند با گروه مسموم شده با جنتامایسین، تفاوت معناداری ایجاد نکرد، اما عملکردی بهتر از چای سبز را در کاهش این فاکتور خونی نشان داد. با توجه به این نتایج، تفاوت عملکرد حفاظتی چای سبز و سیلی مارین در برابر مسمومیت کبدی حاصل از جنتامایسین، در سطح معناداری نیست، اما احتمالاً چای سبز عملکرد بهتری را داراست. **واژه های کلیدی:** جنتامایسین، هپاتوتوکسیسیته، چای سبز، سیلی مارین، رت

کاربرد تکنیک الیزا (ELISA) در تشخیص توکسینو تیبهای کلستریدیوم پرفرنجنس

مهدی حسنی درخشان^{۱*}، مریم امینی^۲، مجتبی علی ملایی^۳، احمدرضا جباری^۴، مهرداد شمس الدینی^۵، مجید عزتخواه^۶، محسن موسوی^۷

۱_ عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شعبه کرمان ۲_ کارشناس ارشد پژوهشی مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شعبه

کرمان ۳_ عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی؛

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: derakhshanbt@gmail.com

مقدمه و هدف: کلستریدیوم پرفرنجنس یک باسیل گرم مثبت است که باعث بیماریهای خطرناک در انسان و دام می شود. این باکتری قادر است آنتروتوکسین های آلفا، بتا، اپسلیون و یوتا تولید نماید که سبب ایجاد بیماریهای روده ای و معده ای مختلفی از جمله آنتروتوکسمی در دام و گاز گانگرن در انسان می شود. در تحقیق حاضر با استفاده از روش ELISA بررسی و تشخیص انواع توکسین های موجود در نمونه دامهای مشکوک و بیمار انجام شده است.

مواد و روش کار: در این پژوهش ۱۲۰ نمونه از محتویات روده کوچک دامهای مشکوک به بیماری آنتروتوکسمی اخذ و تحت آزمایش ELISA غیر رقابتی قرار گرفته اند.

نتایج و بحث: پس از انجام آزمایش ها و بررسی نتایج، در تعداد پنج مورد (۴/۱٪) توکسین های آلفا، بتا، اپسلیون تشخیص داده شد. بر اساس نوع توکسین های شناسایی شده، سه مورد مربوط به تیپ D و دو مورد مربوط به تیپ A کلستریدیوم پرفرنجنس بودند. بنابراین می توان چنین نتیجه گرفت که بیماری آنتروتوکسمی در منطقه حضور داشته و تیپهای غالب باکتری بیماریزا در مرحله اول D و سپس A می باشند.

واژه های کلیدی: کلستریدیوم پرفرنجنس، آنتروتوکسمی، توکسین، ELISA